

PŘÍBĚH

PATERA, SAKARIS A POBŘEŽNÍ TROLLOVÉ

Není tomu víc než pár pokolení, kdy si jednoho večera šly děti z osady Hattarvík na ostrově Fugloy hrát a běhaly z domu do domu. Za soumraku, když se rozsvěčují lampy, příběhlo jedno z nich na statek Horní stavení a křičelo:

„Honi mě troll!“

Posadilo se hned za dveře, ale v tu chvíli se dovnitř natáhla ruka, popadla ho a vytáhla ven. Dítě zmizelo a ozval se křik, jak se dalo čekat. Z domu vyběhl stařec, kterému se říkalo Patera. Vyrazil za trollem, který mezitím doběhl na druhou stranu osady, na pobřeží ho dohnal a dítě mu vzal. Troll se vrhl do moře. Patera dostal svou přezdívku proto, že byl v domě pátý v řadě, kdo se jmenoval Hanus. Byl chytrý a mnoho věděl.

Po několika letech se v osadě začal ukazovat další troll, který také přicházel od moře. Zpočátku nechodil do osady před setměním, ale postupem času se objevoval stále časněji večer a po osmi dnech už přicházel, sotva se začalo šerit. Vypadal strašlivě, byl celý porostlý mořskými řasami a v břiše měl hromadu kamení. Lidé se ho hrozně báli a po západu slunce se neodvažovali vyjít z domu. Vodu a všechno ostatní, co na večer potřebovali, si museli donést ještě za světla. Když se troll objevil, znělo to, jako by se mu v břiše převalovaly mlýnské kameny, a zdálo se, že jeho kroky obrátí celý statek vzhůru nohama. Tak to pokračovalo dlouho a bývalo by to špatně dopadlo, nebýt muže jménem Sakaris z Dolního stavení, který se odvážil trola zahnat.

pověsti

Když jednoho večera troll opět přicházel, Sakaris mu vyšel naproti. Lidi na dvorcí požádal, ať ho nikdo nechodí hledat, i kdyby byl dlouho pryč. A skutečně byl pryč dlouho — už nadešel čas uložit se k spánku a on se ještě nevrátil. Nikdo se však neodvážil vyjít z domu a jít ho hledat. Sakaris se nakonec vrátil celý mokrý, jako by ho právě vytáhli z moře — nebyla na něm nit suchá. Řekl, že trola zařikáním zahnal do rokle zvané Títlingagjógv, od té doby už o pobřežních trollech nikdo neslyšel.

O Paterovi se však také říká, že když se jednoho večera v Hattarvíku slavila svatba, vyvolal v Kirkje — druhé osadě na ostrově Fugloy — množství trollů a poslal je do Hattarvíku zrovna ve chvíli, kdy svatebčané zasedli ke stolu. Hosté padali do mdlob, ale zmíněný Sakaris z Dolního stavení zahnal trolly zpět.

Nad dvorcem Horní stavení je stráž, které se říká Na okrajích. V ní prý bydlel álf a Patera vždy první vánoční ráno vystoupal pěkně ustrojený nahoru, aby u něj oslavil svátky. Když se vrátil a lidé se vyptávali, jestli o něj bylo dobře postaráno, odpovídal, že ho álf hostil tak skvěle, jak si jen lze představit.

Patera byl jasnovidný, ale když ho stáří upoutalo na lůžko, měli lidé za to, že začal pomateně blábolit. Třeba prý říkal:

„Poslouchej, můj milý,“ — to byla taková jeho průpovídka — „nejvíc ze všeho je mi líto těch ubohých vdov, které zůstanou v osadě Kirkja.“

Nikdo nevěřil, že by to mohlo něco znamenat. Rok nato se však v osadě Kirkja přihodilo neštěstí. U kotviště se potopila loď se sedmi muži a zachránil se pouze jeden.

WEB: www.volny.cz/sihhasapa
vyšlo: 18. 5. 2022

Ilustrace: Testárka fotky: Canon S120
e-mail: sihhasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

390

SIHÁČEK

květen 2022

CO SE STALO

Jak to zvládáme

4. 5. — bylo slunečno a teplo. Schůzku jsme tak strávili celou venku.

Na naší Vikingské lodi jsme řešili »Bolavý zub«. Snorrův zub jsme vytrhávali pomocí luku a stříleli přivázaný šíp. Každému se podařilo vystřelit, nejbližší k cíli se podařilo trefovat Sebastianovi.

V další části jsme začali první disciplínou oddílové střelecké ligy. Stříleli jsme »v leže«. Nejmladší stříleli s podporou. Ti, kteří nestříleli zkoušeli »trefovat otvory pomocí lasrossové páčky«.

Protože rozjívěnost dosahovala dnes vysokých hodnot, čekalo na nás už jen »vrat' se včas«. Všichni to znáte, běh s hřebíkem a zapíchnutí ho do země co nejdále, ale do předepsaného času se vrátit zpět.

Na konci jsme vyhlásili vítězku měsíčního bodování — gratulujeme Káji. (mimořádně vyhrála už poosmé v řadě, takže pokud se jí podaří vyhrát i květen a červen, bude mít za sebou vítězný celý oddílový rok) A pak si ještě rozdali si »nové číslo« oddílového časopisu.

11. 5. — V dlouhodobé hře jsme byli »na hradě«, kde jsme se stali kuchtíky. Roznášeli jsme poháry a talíře mezi stoly v síni.

Další disciplínou oddílové střelecké ligy byla střelba »v kleku«. Správné pokleknutí tak, aby dokázali zamířit, musí menší ještě natrénovat. Ten kdo nestřílel, »foukal foukačkou«, vzdálenost byla tentokrát kratší, a tak výsledky na deset šipek měly vyšší hodnoty.

Po zbytek schůzky jsme si zahráli »postupnou vybíjenou«. V prvním obdélníku byli začátečníci, kdo byl zasažen cvičil, kdo trefil postoupil mezi profíky. V druhém obdélníku se už jen po zásahu sestupovalo.

Na konci jsme si rozdali pozvánku na »Memoriál Lubomíra Blažka«, naši druhou soutěž pro veřejnost, ve které se střílí ve stoje z plynovek TAU. Provedli jsme úklid toho, co jsme vynosili na zahradu, a pak už hajdy domů...

